

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200909
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319200909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu: nexis s.r.o., Moyzesova 1441, Čadca, IČO: 46 657 258, právne zastúpený JUDr. Sabínou Hodoňovou, PhD., advokátkou, s miestom podnikania Mariánske námestie 31, Žilina, IČO: 42 224 501, proti žalovanému: Z. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX, právne zastúpený JUDr. Marekom Belkom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Fraňa Kráľa 1504, Čadca, IČO: 42 213 487, o zaplatenie 2.535,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/20/2019-363 zo dňa 18. februára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.535,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 9.2.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovení § 657, § 658 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 132 ods. 1, 2, 3 a § 255 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 01.04.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.535,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 9.2.2019 do zaplatenia titulom ústnej zmluvy o pôžičke podľa § 657 a násl. Občianskeho zákonníka. Takýmto predmetom sporu podľa § 212 ods. 2, § 216 ods. 2 CSP sa súd cítil byť viazaný. Pôžička bola v celkovej výške 2.535,- eur poskytnutá žalovanému v splátkach 300,- eur dňa 30.6.2017, 250,- eur dňa 18.8.2017, 500,- eur dňa 9.10.2017, 855,- eur dňa 11.12.2017, 30,- eur dňa 15.12.2017, 600,- eur dňa 28.12.2017. Svoje rozhodujúce skutkové tvrdenia preukázal listinnými dôkazmi, výzvou (čl. 6 spisu) s doručenkou, účtovnými výdavkovými pokladničnými dokladmi (čl. 9 spisu), v ktorých sú jednotlivé splátky pôžičky uvedené, je uvedený účel „pôžička“ a podpis žalovaného. Súd prvej inštancie s poukazom na povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť strán konania dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o uzavretí platného právneho úkonu pôžičky o reálnom poskytnutí požičanej sumy žalovanému, o tom, že žalovaný v stanovenej lehote dlh nevrátil, a teda žalobcovi vzniklo právo aj na zákonný úrok z omeškania. Uviedol, že žalobca na preukázanie ústnej zmluvy o pôžičke predložil pokladničné doklady zo dňa 30.6.2017 na sumu 300,- eur, zo dňa 18.8.2017 na sumu 250,- eur,

zo dňa 9.10.2017 na sumu 500,- eur, zo dňa 11.12.2017 na sumu 855,- eur, zo dňa 15.12.2017 na sumu 30,- eur, zo dňa 28.12.2017 na sumu 600,- eur. Z výdavkových pokladničných dokladov vyplýva dátum odovzdania a prevzatia uvedených súm, čím žalobca preukázal reálne plnenie pôžičky. Z výdavkových pokladničných dokladov vyplýva aj účel poskytnutia súm „pôžička“. Z výdavkového pokladničného dokladu vyplýva, že sumu poskytol žalobca a sumu poskytol žalovanému, ktorý prevzatie konkrétnych súm, s konkrétnym účelom, potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca nepreukázal dohodnutú dobu plnenia, preukázal však splnenie podmienky podľa § 563 Občianskeho zákonníka, teda výzvy zo dňa 5.2.2019 na čl. 6 spisu, doručenie tejto výzvy do hmotnoprávnej dispozície žalovaného dňa 7.2.2019, čím preukázal, že žalovaný bol povinný vrátiť žalobcovi pôžičku na základe výzvy ihneď po doručení. Keďže pôžičku žalovaný nevrátil, dostal sa do omeškania s plnením od 8.2.2019. Keďže úrok z omeškania nebol dohodnutý, ani úrok - odmena za poskytnutú pôžičku, žalobca od žalovaného žiada úrok z omeškania v zákonnej úrokovej miere vo výške 5 % ročne od 9.2.2019 do zaplatenia. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že pôžičku v stanovenej lehote vrátil tak, ako zodpovedá jeho povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Tvrdenie žalovaného, že jeho podpis na výdavkových pokladničných dokladoch nie je pravým podpisom, bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním - znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava (čl. 274 spisu). Z uvedeného znaleckého dôkazu mal súd vyvrátené i tvrdenie žalovaného, že žalobca vyhotovil najskôr text výdavkových pokladničných dokladov na čl. 9 spisu s uvedením sumy, ktorý bol predložený k podpisu žalovanému, pričom text „pôžička“ a text „dátum“ bol žalobcom dopísaný neskôr. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobca nemal disponibilné prostriedky k tomu, aby žalovanému poskytol pôžičku, keď nebol spôsobilý v ekonomickej oblasti vyplatiť žalovanému mzdu uviedol, že predmetom trestného konania bola mzda za mesiac apríl a máj 2018. Výdavkové pokladničné doklady na poskytnutú pôžičku sú v dňoch 30.6.2017, 18.8.2017, 9.10.2017, 11.12.2017, 15.12.2017, 28.12.2017, teda pred tým, než došlo k nezaplateniu mzdy a nezaplatenie mzdy v mesiacoch apríl a máj 2018 nepreukazuje, že v roku 2017 nemal žalobca finančné prostriedky na poskytnutie pôžičky pre žalovaného. K tvrdeniu žalovaného, že nebol odkázaný na pôžičku od žalobcu, pretože mu boli poskytnuté finančné prostriedky z UniCredit Bank, k čomu ako dôkaz predložil zmluvu o úvere zo dňa 12.12.2017 s K. T. na sumu 13.500,- eur súd uviedol, že tento dôkaz bez ďalších dôkazov nemá právnu relevanciu ako nepriamy dôkaz k inému rozhodnutiu súdu, nepreukazuje, že žalobca so žalovaným neuzavrel zmluvu o pôžičke, a že žalobca neposkytol žalovanému pôžičku tvoriacu predmet tohto sporu. Tento dôkaz nepreukazuje ani to, že popri tejto sume, ak by aj bola žalovanému poskytnutá, nebol žalovaný odkázaný aj na ďalšie finančné prostriedky poskytnuté vo forme pôžičky zo strany žalobcu a tvoriace predmet tohto sporu. Čo sa týka predloženého dôkazu - výzva na vrátenie prevzatých vecí, ktoré žalovaný od žalobcu prevzal v rámci pracovnoprávných povinností a nevrátil ich, vo vzťahu k predmetu sporu nejde o právne relevantný dôkaz. Ide o nepriamy dôkaz. Tento dôkaz nemá právnu relevanciu potvrdiť alebo vyvrátiť platnosť právneho úkonu - zmluvy o pôžičke, reálne odovzdanie požičaných súm, vrátenie požičaných súm, resp. ekonomickú odkázanosť žalovaného na poskytnutie pôžičky v danom čase, resp. disponibilitu žalobcu v danom časovom momente k poskytnutiu pôžičky. Súd tento dôkaz nevykonával. Bol nadbytočný, nevhodný, právne irelevantný vo vzťahu k predmetu sporu. V duplike zo dňa 4.7.2019 (čl. 76 spisu) žalovaný v nadväznosti na § 132 ods. 1, 2, 3 CSP žiadal, aby žalobca predložil účtovný denník za rok 2017, doklady pokladnice za mesiac jún, august, október, december roku 2017. Týmito dôkazmi chcel preukázať, či uvedené doklady sú riadne zaúčtované v pokladničnej knihe, účtovnom denníku za rok 2017. Súd tieto dôkazy zabezpečil. Vyzval právneho zástupcu, že sa môže oboznámiť nahliadnutím do spisu cez infocentrum so zväzkom pokladničných dokladov. Túto výzvu a dôkazy prevzal právny zástupca žalovaného dňa 2.9.2019. Do súdneho spisu nahliadol 5.9.2019. Žalovaný ani jeho právny zástupca k tomuto dôkazu neprodukovali konkrétne tvrdenia. Povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou žalovaného a jeho právneho zástupcu je produkovať konkrétne tvrdenia, čo konkrétne chce vyvodiť z tohto listinného dôkazu vo vzťahu k predmetu sporu, ktorým je zaplatenie sumy z uzavretej zmluvy o pôžičke. Keďže také tvrdenie neprodukoval, súd má za to, že dôkaz bol len účelovo navrhnutý a žalovaný zabezpečením takého dôkazu sťažil postup konania súdu a zaťažil žalobcu takýmto účelovým postupom. V nadväznosti na článok 11 ods. 3 základných princípov CSP právneho zástupcovi žalovaného je známe, že súd z úradnej moci vykonáva a z úradnej moci hodnotí sám len tie dôkazy, ktoré sú uvedené v ustanovení § 185 ods. 2 CSP, iné dôkazy bez návrhu nevykoná. Súd preto tento dôkaz nevykonával v tomto štádiu konania, bez produkovania konkrétnych tvrdení žalovaného je dôkaz nadbytočný, nevhodný, právne irelevantný k predmetu sporu. Keďže uvedené dôkazy žalovaného neboli spôsobilé prelomiť dôkaznú silu priamych dôkazov predložených žalobcom a neboli spôsobilé privodiť taký procesný dôsledok, že by súd žalobu žalobcu zamietol ako skutkovo a právne bezdôvodnú, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol

v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a pretože žalobca bol v konaní úspešný, lebo žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že ich náhradu v celom rozsahu priznal žalobcovi voči v konaní neúspešnému žalovanému. Výška bude vyčíslená bez ďalšej výzvy súdu po právoplatnosti rozsudku prvostupňového súdu. Výšku vyčíslil VSÚ prvostupňového súdu v samostatnom uznesení.

4. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny. Namietol, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež, že použité právne normy nesprávne vyložil. Poukázal na konanie pred súdom prvej inštancie, konkrétne na to, že neuznal nárok žalobcu, poprel uzavretie akejkolvek zmluvy o pôžičke so žalobcom a poprel prevzatie finančných prostriedkov uvedených v žalobnom návrhu. Nemal dôvod si hneď po nastúpení do práce v mesiaci jún 2017 požičiavať od svojho zamestnávateľa peniaze. Nepodpisoval žalobcovi výdavkové doklady na sumy, ktoré sú uvádzané v žalobnom návrhu a ani s účelom - pôžička. Jediným výdavkovým dokladom, ktorý žalovaný podpísal a tento doklad v kópii aj vlastní, je výplata mzdy za mesiac marec 2018 uhradená 11.5.2018 v hotovosti. Popísal vzťah medzi ním a žalobcom a taktiež okolnosti, ktoré naznačujú, čo viedlo žalobcu k podaniu žaloby. Poukázal na trestné konanie vedené pod ČVS:ORP-63/00-CA-2019, začaté na jeho podnet na trestné stíhanie spoločnosti nexis, s.r.o. so sídlom v Čadci pre podozrenie z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného žalovanému. K úhrade mzdy za mesiace apríl a máj 2018 v sumách 744,86 eur a 731,51 eur došlo dňa 29.1.2019. Trestné stíhanie nebolo vedené, nakoľko trestnosť uhradením uvedených súm zanikla (30.1.2019). Dňa 5.2.2019 mu bola zo strany žalobcu zaslaná výzva s tým, že voči nemu eviduje pohľadávky z titulu pôžičiek, ktoré mu z jeho strany boli poskytnuté. Žalobca vo výzve uviedol, že voči nemu eviduje pohľadávku vo výške 2.535,- eur, ktorú žiadal uhradiť v dodatočne stanovenej lehote na druhý deň od doručenia tejto výzvy. Namietol, že doklady, ktoré eviduje žalobca v pokladničnej knihe ako výdavkové doklady preukazujúce pôžičku pre žalovaného nespĺňajú náležitosti v zmysle zákona o účtovníctve, nie sú riadne číselne označené. Keďže nemohol preukázať dodatočné manipulovanie s pokladničnou knihou, nenavrhol iný dôkaz, zotrval na vyjadrení, že žiadne výdavkové pokladničné doklady nepodpisoval ako pôžička. Nikdy od žalobcu neprevzal peniaze ako pôžičku a prvostupňový súd to v tomto konaní ani nezisťoval. Dal do pozornosti znalecký posudok a konštatoval, že znalec nevytlúčil dodatočné vpisovanie účelu a dátumu do výdavkových pokladničných dokladov. V rámci odvolania poukázal na školenia a rekvalifikačné kurzy na stavbárske stroje, ktoré absolvoval u firmy Bespa Consult, s.r.o. Svrčinovec, a to z dôvodu, že sám sa chce dopátrať prečo práve uvedené sumy vo výzve a fiktívnych pôžičkách žalobcu od neho požaduje, zrejme uvedené sumy platil za rekvalifikačné kurzy a školenia žalovaného. Podľa jeho názoru žalobca sa domáha zaplatenia žalovaných súm z fiktívnych pôžičiek ako „odplatu“ za trestné oznámenie na žalobcu zo strany žalovaného v januári 2019 za nevyplatenie mzdy. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal finančné problémy a nedostal pôžičku od K. T. a nemal finančné prostriedky považuje za klamlivé, v mesiaci december 2017 mu bola poskytnutá zo strany K. T. pôžička na kúpu automobilu (13.395,- eur), o čom svedčí aj výpis z jeho účtu, ktorý zároveň ako dôkaz pripája. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie sa opomenul zaoberať najdôležitejšími podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Výdavkový pokladničný doklad (bez označenia číslom) s textom pôžička, nie je potvrdením o reálnom prevzatí peňazí a aj s ohľadom na skutkový stav - vzťahy medzi účastníkmi konania. Zo skutkového stavu, ktorý mal v konaní okresný súd preukázaný tým, že žalovaný popieral uzavretie zmlúv o pôžičkách so žalobcom a odovzdanie peňazí žalobcom, zároveň popieral prevzatie akýchkoľvek peňazí od žalobcu, bolo zrejmé, že dôkazné bremeno vo vzťahu k týmto skutočnostiam neprechádza z veriteľa (žalobcu) na dlžníka (žalovaného), ale dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa - v danom prípade žalobcu. Dôkazné bremeno, že to tak nebolo, v žiadnom prípade nezaťažuje dlžníka (žalovaného). Podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že so žalovaným uzavrel viacero ústnych zmlúv o pôžičke peňazí a najmä neuniesol dôkazné bremeno, že žalovaný reálne prevzal finančné prostriedky. Okresný súd sa nevysporiadal s protichodnými tvrdeniami účastníkov konania a na danú vec neaplikoval ani náznamom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach (napr. 2Cdo/293/2008, 4Cdo/138/2009, 3Cdo 325/2000). S ohľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo zmenil tak, že žalobný návrh žalobcu zamietá v plnom rozsahu. Žalovanému priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol súhlas s obsahom napadnutého rozhodnutia. Ku skutočnostiam na ktoré poukazuje žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že čo sa týka podpisu na príjmových pokladničných dokladoch, o ktorých žalovaný tvrdí, že nie sú jeho, taktiež, že slovo „pôžička

bolo dopísané dodatočne, a že žalovaný si peniaze od žalobcu nepotreboval požičovať uvádza, že tieto boli predmetom skúmania v konaní pred súdom prvej inštancie a boli vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedané v napadnutom rozhodnutí. Zároveň poukázal i na závery znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2020/8858. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenia žalovaného a dokladanie dôkazov do odvolacieho konania má za to, že na tieto tvrdenia a dôkazy nemožno v odvolacom konaní prihliadať. Žalovaný mal dostatok času predniesť ďalšiu procesnú obranu v prvoinštančnom konaní. S poukazom na výzvu súdu zo dňa 28.10.2020, aby sa žalobca i žalovaný vyjadrili k doručeným znaleckým posudkom a aby produkovali všetky ďalšie dôkazy a procesné návrhy v koncentračnej lehote 30 dní dodal, že žalovaný nevyužil koncentračnú lehotu na doloženie dôkazov a tvrdení. Žalovaný neustále produkuje ničím nepodložené tvrdenia, ktorými si navyše ani on sám nie je istý. Do dnešného dňa nevysvetlil, prečo je jeho podpis na pokladničných dokladoch o odovzdaní finančných prostriedkov na riadku „podpis príjemcu“. Súd v napadnutom rozhodnutí samozrejme nekládol dôkazne bremeno preukázania dlhu, resp. preukázania existencie ústnej zmluvy o pôžičke na žalovaného. Dôkazné bremeno na žalovaného prešlo momentom, kedy znaleckým posudkom bolo jednoznačne vyvrátené, že by podpis na pokladničných dokladoch nemal byť žalovaného. Táto sporná skutočnosť bola kľúčovou v konaní. Momentom, kedy skutočnosť, či je podpis na pokladničných dokladoch žalovaného prestala byť sporná, bolo na žalovanom, aby preukázal buď zaplatenie dlžnej sumy alebo iným spôsobom sponybnil dlžnú sumu vyplývajúcu z pokladničných dokladov. Nepovažuje za postačujúce tvrdenie žalovaného, že peniaze od žalobcu nepotreboval. Doteraz nezrejml, z akého titulu podpísal pokladničné doklady a z akého iného titulu finančné prostriedky od žalobcu prijal. Má za to, že uniesol dôkazné bremeno v konaní a preukázal, že na základe pokladničných dokladov odovzdal žalovanému peniaze, ktoré žalovaný prijal, čo potvrdil svojim podpisom. Taktiež poukázal na to, že aj keď sa žalovaný domáhal predloženia peňažného denníka žalobcu, doposiaľ k nemu neprodukoval žiadne relevantné vyjadrenia ani návrhy na doplnenie dokazovania. K označeným rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádzame, že rozhodnutia sp. zn.: 2Cdo/293/2008 a 4Cdo/138/2009 sa týkajú nepreukázania reálneho poskytnutia pôžičky (v konkrétnostiach aj nepreukázania, že žalobcovia disponovali takým objemom finančných prostriedkov), čo je v prejednávanej veci spoľahlivo preukázané výdavkovými pokladničnými dokladmi a rozhodnutie sp. zn.: 3Cdo/325/2000 neexistuje. V závere sa vyjadril aj k finančným prostriedkom žalobcu. V zmysle uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca ako vecne správny.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a poukazuje naň.

9. Odvolanie žalovaného nepovažuje za dôvodné.

10. V zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy o pôžičke je a) určenie zmluvných strán, b) prenechanie druhovo určenej veci, ktorá je predmetom zmluvy, c) dočasnosť zmluvného vzťahu a d) povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu. Za podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke sa nepovažuje dojednanie doby splatnosti pôžičky, ani je účelu. Zmluva o pôžičke má charakter reálnej zmluvy, tzn. že k vzniku právneho vzťahu je potrebné odovzdanie veci dlžníkovi, v danom prípade peňazí. Bez toho nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná forma, môže byť preto uzatvorená aj ako ústna zmluva. Vznik pôžičky teda predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Dohoda strán vyjadruje ich vôľu, aby jedna strana prenechala druhej strane veci určené podľa druhu, v tomto prípade peniaze s tým, že druhá strana vráti po čase veci

toho istého druhu. Samotná pôžička vznikne však až reálnym úkonom, odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

12. Dôkazné bremeno na preukázanie dohody strán a skutočného odovzdania predmetu pôžičky, t. j. peňazí, zaťažuje veriteľa, t. j. v súdnej veci žalobcu.

13. Hoci žalovaný spochybňuje skutkový a právny záver súdu prvej inštancie, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o pôžičke, odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje.

14. Žalobca preukazoval odovzdanie peňazí, ako aj dohodu o pôžičke výdavkovými dokladmi, ktoré podpísal okrem veriteľa aj dlžník, t. j. žalovaný. Žalobca predložil výdavkové doklady na sumy, ktoré zodpovedali uplatnenému nároku. Nachádza sa na nich podpis žalovaného a ako účel ich poskytnutia je uvedené pôžička. Ani vykonaným dokazovaním sa žalovanému predložené výdavkové doklady nepodarilo spochybniť.

15. Z obsahu pokladničných dokladov, ktoré boli predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, možno vyvodiť, že žalobca odovzdal žalovanému sumy, ktoré sú predmetom žaloby za účelom pôžičky, žalovaný za účelom pôžičky tieto finančné sumy prevzal, čo potvrdil svojím podpisom.

16. Nemožno potom súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného, že žalobca nepreukázal reálne prevzatie finančnej hotovosti, práve výdavkové pokladničné doklady toto odovzдание a prevzatie potvrdzujú. Rovnako ako potvrdzujú aj účel, pre ktorý boli tieto finančné hotovosti prevzaté a odovzdané - pôžička.

17. Tvrdenia, ktoré žalovaný v konaní produkoval, najmä to, že výdavkové pokladničné doklady nepodpísal, boli v konaní vyvrátené vykonaným znaleckým dokazovaním, keď na základe záverov znaleckého dokazovania, ktoré žalovaný žiadnym dôkazom nespochybnil, bolo zistené, že podpisy žalovaného na výdavkových dokladoch sú pravé. Zároveň možno konštatovať, že žalovaný nespochybnil ani text uvedený na výdavkových dokladoch. Hoci zo znaleckého posudku vyplýva, že nie je možné stanoviť časovú postupnosť vyhotovenia zápisov na výdavkových dokladoch - dátumu vystavenia dokladu zápisu pôžička a podpisu žalovaného, uvedené neznamená, že neboli vyhotovované v rovnakom čase, resp. pred podpisom výdavkových pokladničných dokladov. V tejto súvislosti treba poukázať aj na skutočnosť, že žalovaný netvrdil, že podpisoval žalobcovi prázdne výdavkové pokladničné doklady, ale naopak uviedol, že jediný výdavkový pokladničný doklad, ktorý žalobcovi podpísal, bolo potvrdenie o vyplatenej mzde za marec 2018, ktorá mu bola uhradená 11.5.2018 v hotovosti. Napriek tomu, že žalovaný počas konania tvrdil, že žiadne iné výdavkové doklady nepodpísal, na základe znaleckého posudku bolo preukázané, že podpisy žalovaného na výdavkových dokladoch o prevzatí súm, ktoré sú predmetom konania, podpísal žalovaný.

18. Bez právnej relevancie vo vzťahu k civilnému sporovému konaniu je, či výdavkové doklady spĺňajú náležitosti účtovných dokladov podľa zákona o účtovníctve. Z hľadiska rozhodovania sporu, ktorý vyplýva z občianskoprávneho nároku, je relevantný iba obsah výdavkových dokladov, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalobca odovzdal a žalovaný prevzal finančné hotovosti, ktoré sú predmetom žaloby za účelom pôžičky.

19. Rovnako bez relevancie sú tvrdenia žalovaného o súvislosti uplatňovaných súm so školeniami a rekvalifikačnými kurzami, ktoré absolvoval u spoločnosti Bespa Consult, s.r.o. Ide iba o nepodložené tvrdenia žalovaného, ktoré nepreukázal dôkazmi. Zároveň ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní (§ 366 CSP), keďže tieto tvrdenia neboli produkované v prvoinštančnom konaní, do skončenia dokazovania.

20. Predložením uvedených výdavkových dokladov, ktorých obsah ani podpis nebol vykonaným dokazovaním spochybnený, tak žalobca v celom rozsahu uniesol dôkaznú povinnosť na preukázanie uzatvorenia zmluvy o pôžičke, vrátenie reálneho odovzdania predmetu pôžičky žalovanému.

21. Žalovanému sa nepodarilo žiadnym vykonaným dôkazom uvedené tvrdenia spochybniť, naopak jeho obrana je znaleckým dokazovaním vyvrátená.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

23. Vecnú správnosť vykazuje aj výrok o trovách konania, ktorý je založený na zásade úspechu v konaní vyplývajúcej z ust. § 255 ods. 1 CSP.

24. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania je žalobca, ktorému tak patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)